

Зупинені хвилини

З Григор'євої увагу глядача привертали, зокрема, полотна «За мотивами японської гравюри» (1999 р.), «Ранок» (2001 р.), «Купальниці» (2001 р.), «Квіти та море» (2001 р.), «Тюльпани» (2001 р.), «Навесні. Кульбаба» (2002 р.), «Богоматір-милування (за мотивами ікони XIII ст.)» (2002 р.). Одна з найкращих робіт, яка варта детальнішого огляду, — це зображення Богоматері. Образ Богородиці запам'ятався своєю чистотою, невинністю, якоюсь теплотою. Майстриня взяла іконне зображення за основу для подальшого авторського трактування. Техніка, якою користується малярка, полягає у покладенні окремих мазків одного кольору і різної довжини (частіше продовгастих). Така імпресіоністична манера письма чи не найяскравіше виражена саме в оглядуваному образі Богоматері, де вона надає йому пишної краси.

Незвичний пастельний колорит і різноманітність пластичних вирішень прикметні для творчості двох київських мисткинь — малярки Галини Григор'євої і скульпторки Світлани Карунської. Їхня спільна виставка під назвою «Часи і миті» відкрилася 9 квітня о 19 годині у галереї «ARTBist». Представлялося тут близько сорока творів, що з'явилися на світ головним чином протягом кількох останніх літ

трохи одноманітними, але їхня малобарвність цілком логічно в'яжеться з іконною застиглістю, вмиротво-

жінок з навкіллям біля них написані площинно (на відміну від менш характерної для творчості художниці роботи «За мотивами Рембрандта», 2002 р.). Цікаво, що мисткиня тут лише натякає на існування річки, дерева тощо, не деталізуючи й не виокремлюючи зображень. Це вже навіть не зображення, а, швидше, символізовані об'єкти. Плинність, розмитість, делікатний натяк — саме ці риси притаманні Галині Григор'євій.

Ще один твір пані Галини — «За мотивами японської гравюри». Яскравіший за своїм колоритом твір має незвичну композицію. На ньому подано декілька, на перший погляд, різних предметів і дівочу постать, які, проте, єднаються в одне ціле за допомогою мазків, барв, плям. Все те немов знаходиться поза простором і часом. Пастельні тони, присутні у полотнах Галини Григор'євої, можливо комусь здадуться

реністю образів.

З-поміж двох десятків скульптур Світлани Карунської назвемо підкреслено пластичні «Єва» (1997 р.), «Примхи» (2001 р.), «Сон» (2001 р.), «Течія» (2002 р.) і дещо інакші «Фантазія. II» (2001 р.) та «Людина-будинок» (2002 р.). Одна з найбільш цікавих робіт — «Сон». Надзвичайно красиво переданий образ жінки-матері, яка тримає своє дитя в міцних обіймах. Твір захоплює досконалістю форми, в ньому на повен голос звучить пісня материнської любові.

Наступний твір мисткині — «Течія». Пластична, ніби морська хвиля, фігура жінки немовби неквапно плине посеред моря. Хоча моря, як такого, в цій скульптурі і немає, однак глядач відчуває його присутність, воно домислюється. Відбувається процес співтворчості мистця й глядача, і образ, втілений художником, пробуджує його уявлюваність.

Світлана Карунська прекрасно відчуває матеріал (у даному випадку — бронзу). Типовим прикладом цього може бути її витвір «Фантазія. II» або ж «Людина-будинок». «Складена» з ребристих елементів, робота «Людина-будинок» нена-

че пульсує порухами металу в застиглій бронзі.

Читачі мають можливість самостійно відвідати виставку в галереї по вул. Рейтерській, 13, яка діятиме до 27 квітня. Там на них очікує ближче знайомство (не виключено, що й захоплення) зі світом образів Галини Григор'євої і Світлани Карунської.